

proto třeba, by soud zjistil, jaké práce žalobce u žalované v hospodářství konal, zejména, zda byl v takovém vztahu k nějaké práci u stroje hnaného živelní nebo zvířecí silou, že nutně podléhal úrazovému pojištění, a pak teprve uvažoval o tom, zda jde o úraz podnikový čili nic.

Čís. 12988.

Ustanovení § 3 zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. platí nejen o pohledávkách běžného výživného, nýbrž i o zadržovaných jeho dávkách.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1933, R I 964/33.)

Soud první stolice povolil podle zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n., odklad výkonu exekuce vnučenou dražbou nemovitostí, povolené k vydobytí výživného měsíčních 500 Kč, zadrželého za dobu od 1. února 1925. Rekursní soud zamítl návrh dlužníka na odklad exekuce. **Důvody:** Podle § 1 zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n., účinného od 9. května 1933, odloží v exekučních věcech, které byly proti zemědělcům zahájeny v den, kdy tento zákon nabyl účinnosti, exekuční soud na návrh dlužníka výkon prodeje (dražby) věci movitých nebo nemovitých na dobu po 31. prosinci 1933. Ustanovení to však neplatí, jak uvádí dále § 3 téhož zákona (mimo jiné) o pohledávkách výživného, které jest dlužník povinen poskytovat oprávněnému podle zákona, o pohledávkách, které proti dlužníku vznikly po dni, kterého tento zákon nabyl účinnosti, a posléze se nevztahuje na věci, které nesouvisejí s provozováním zemědělského podniku. Podle toho, co uvedeno, jest odůvodněna stížnost vymáhající věřitelky ať jde nebo nejde o podnik zemědělský, ježto exekuce jí byla povolena k dobytí výživného měsíčních 500 Kč zadrželého za dobu od 1. února 1925. Jde tedy o pohledávku, na kterou se zákon nevztahuje, pročez bylo stížnosti vyhověno a napadené usnesení změněno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vymáhaná pohledávka jest pohledávkou na výživném za dobu od 1. února 1925 do dne exekučního návrhu, t. j. do 22. února 1933, přisouzeném manželce dlužníkově od 4. února 1925 na dále po 500 Kč měsíčně právoplatným rozsudkem krajského soudu v P. ze dne 25. května 1927. Jde tedy o pohledávku na výživném ze zákona. Podle § 3 zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. neplatí o exekucích pro takové pohledávky ustanovení § 1 téhož zákona, podle něhož v exekucích proti zemědělcům smí býti dražba nemovitostí vykonána teprve po 31. prosinci 1933. Rekurentovi nelze přisvědčiti v tom, že citované ustanovení § 3 zákona platí jen o pohledávkách běžného výživného a nikoli o starých jeho dávkách. Pro toto rozlišování není v zákoně opory. Ostatně jde o výživné jdoucí až do podání exekučního návrhu.